

بررسی ارزش تشخیصی گرادیان غلظت آلبومین سرم - مایع آسیت نسبت به روش ترانسودا - اگزوودا در مبتلایان به آسیت

حسین شریفی^{۱*}، محسن تقاضی^۲، عبدالحسین داودآبادی^۳، سیدعلیرضا عبادی^۱، سید غلامعباس موسوی^۴

خلاصه

ساخته و هدف: آسیت یکی از عالیم مهم بیماریهای زمینه‌ای می‌باشد که ارزیابی کامل ماهیت آن تقریباً همیشه تشخیص بیماری زمینه‌ای و انجام درمان مناسب را امکان‌پذیر می‌کند. با توجه به روش‌های متعدد در تشخیص ماهیت آسیت و مشخص نبودن ارزش تست‌های استفاده شده در تشخیص آسیت در کاشان، مطالعه فوق جهت تعیین ماهیت مایع آسیت توسط دو روش ترانسودا - اگزوودا و گرادیان آلبومین سرم - مایع آسیت در بیماران آسیتی بستری در بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی سال‌های ۱۳۷۲-۸۲ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر به روش توصیفی از نوع ارزش تشخیصی بر روی مبتلایان به آسیت از هر گروه سنی، بستری در بیمارستان انجام شد. ابتدا کلیه بیماران که بر اساس سونوگرافی و پاراستز تشخیص قطعی آسیت برای آنها قطعی بود جدا شدند، سپس اطلاعات لازم شامل خصوصیات دموگرافیک (سن و جنس) و عمل آسیت (سیروز، نارسایی قلبی، سندروم نفروتیک، بدخیمی‌ها، سل، آسیت مختلط با علل متعدد و یا بیماریهای پانکراس) با کمک شرح حال و علامه بالینی ثبت گردید. آنگاه پس از گرفتن رضایت، بیماران مورد پاراستز قرار گرفتند. ۵۰-۱۰۰ سی سی مایع از شکم کشید شد و به طور همزمان ۵ سی سی خون سیتراته از بازوی بیمار گرفته شد و نمونه‌ها به آزمایشگاه بیمارستان ارسال گشت. پروتئین کلی مایع آسیت، آلبومین سرم و آلبومین مایع آسیت مشخص شد و در صورت نیاز، بررسی سیتوولوژیک، رنگ آمیزی گرم و اسید فست و کشت نیز به عمل آمد. پس از دریافت جواب آزمایش‌ها در صورتی که پروتئین مایع آسیت ۲/۵ mg/dl بود در دسته ترانسودا قرار گرفت. همچنین برای تعیین گرادیان، آلبومین مایع آسیت از آلبومین سرم کم شد. در صورتی که جواب ۱/۱ و بیشتر بود بیمار در دسته High gradient و در صورتی که جواب زیر ۱/۱ بود بیمار در دسته Low gradient قرار گرفت. میانگین، انحراف معیار حساسیت و ویژگی تعیین شد.

نتایج: طی این بررسی ۱۰۰ بیمار مبتلا به آسیت مطالعه شدند که ۵۶ نفر مذکور با میانگین سنی 55.2 ± 7.4 سال و ۴۴ نفر مؤنث با میانگین سنی 54.9 ± 15.0 سال بودند. ۶۱ درصد بیماران بیشتر از ۶۰ سال سن داشتند. شایع ترین علت آسیت در بین بیماران، سیروز بود که ۶۵ درصد موارد را شامل می‌شد و پس از آن نارسایی قلبی (۱۴ درصد) و بدخیمی‌ها (۱۱ درصد) قرار داشتند. حساسیت روش ترانسودا - اگزوودا ۴۷ درصد، حساسیت روش گرادیان آلبومین ۷۳/۷ درصد و ویژگی روش ترانسودا - اگزوودا به گرادیان آلبومین 80.3 ± 8.0 درصد به دست آمد. نتایج، بیشترین میزان هماهنگی روش ترانسودا - اگزوودا و گرادیان آلبومین را در تشخیص پریتونیت عفنونی و آسیت مختلط با علل متعدد (۱۰۰ درصد) و سپس سیروز کبدی (۲۹/۲ درصد) نشان دادند. کمترین میزان هماهنگی مربوط به نارسایی احتقانی قلب بود (21.4 ± 21.4 درصد).

نتیجه‌گیری: بر اساس این مطالعه شایع‌ترین علت آسیت، سیروز کبدی می‌باشد، بیشترین میزان تفاق دو روش ترانسودا - اگزوودا و گرادیان آلبومین در تشخیص بیماری پریتونیت عفنونی و آسیت مختلط با علل متعدد است، ضمن آنکه حساسیت و ویژگی روش گرادیان آلبومین و ویژگی ترانسودا - اگزوودا به گرادیان آلبومین بیشترین تفاق را دارا می‌باشد.

واژگان کلیدی: آسیت، گرادیان آلبومین سرم، مایع آسیت، ترانسودا - اگزوودا، سیروز کبدی، پرفشاری خون و رید پاپ

۱- دانشیار گروه داخلی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان

۲- مریب گروه داخلی جراحی دانشکده پرستاری مامایی دانشگاه علوم پزشکی کاشان

تاریخ دریافت: ۸۳/۱۰/۲۴

۳- استادیار گروه جراحی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان

تاریخ پذیرش نهایی: ۸۵/۳/۷

۴- مریب گروه بهداشت عمومی و آمار دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کاشان

* نویسنده مسؤول: حسین شریفی

آدرس: کاشان، کیلومتر ۵ قطب راوندی، بیمارستان شهید بهشتی، گروه داخلی

پست الکترونیک: HSharifi_2006@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۳ ۳۶۱ ۵۳۳۱

فاکس: ۰۳۶۱ ۵۵۵۶۱۱۲

مقدمه

مطالعه انصاری در سال ۱۳۷۵ نیز ۷۶ درصد بیماران آسیتی سیروز ثابت شده داشتند [۷]. در مطالعه وی ۷۳ درصد بیماران مرد و ۲۷ درصد زن با میانگین سنی $۱۵/۱۱ \pm ۰/۸$ سال بودند اما در مطالعه علیان ۷۹ درصد بیماران مرد و ۲۶ درصد زن بودند که میانگین سنی ۵۰ سال داشتند [۵]. حساسیت تشخیصی گرادیان آلبومین در مطالعه ستوده‌منش ۹۵ درصد [۶] و در مطالعه انصاری ۹۶ درصد بود [۷]. در مطالعه‌ای که توسط Runyan در سال ۱۹۹۲ در انگلستان انجام شد حساسیت روش گرادیان آلبومین ۹۶/۷ درصد بود. در مطالعه فوق حساسیت روش ترانسودا - اگزوودا ۵۵/۶ درصد بود [۸] در مطالعه Laudannoom و همکاران در سال ۱۹۹۵ در اسپانیا روش گرادیان آلبومین در طبقه‌بندی آسیت بهتر از روش ترانسودا - اگزوودا بود [۹]. با توجه به اهمیت آسیت و علل مختلف به وجود آوردنده آن، اهمیت تشخیص علت در پیش‌آگهی و درمان آن و به منظور تعیین هماهنگی دو روش ترانسودا - اگزوودا و گرادیان آلبومین در تعیین علل مختلف این تحقیق بر روی مراجعت‌کنندگان به بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی سال‌های ۱۳۷۲-۸۲ انجام گرفت.

مواد و روش‌ها

این پژوهش یک مطالعه توصیفی از نوع ارزش تشخیصی می‌باشد که بر روی ۱۰۰ بیمار مبتلا به آسیت قطعی (بر اساس سونوگرافی و پاراستز) بستری در بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی سال‌های ۱۳۷۲-۱۳۸۲ پس از اخذ رضایت از ایشان انجام گرفت. علل آسیت بر اساس شرح حال، معاینات بالینی و انجام آزمایش‌های مربوطه به دست آمد. به این ترتیب که ۱۰۰ سی سی مایع آسیت به وسیله یک برانوی شماره ۲۳ از شکم کشیده شد، به طور همزمان ۵ سی سی خون ستراته از بازوی بیمار گرفته شد و نمونه‌ها به آزمایشگاه بیمارستان ارسال گشت. پرتوئین کلی مایع آسیت، آلبومین سرم و آلبومین مایع آسیت مشخص شد و در صورت نیاز، بررسی سیتوولوژیک، رنگ‌آمیزی گرم و اسید فست و کشت نیز به عمل آمد. پس از دریافت جواب آزمایش‌ها در صورتی که پرتوئین مایع آسیت کمتر از $۲/۵ \text{ mg/dl}$ و یا بیشتر بود بیمار در دسته اگزوودا و در صورتی که پرتوئین آسیت کمتر از $۲/۵ \text{ mg/dl}$ بود در دسته ترانسودا قرار گرفت. همچنین برای تعیین گرادیان آلبومین مایع آسیت از آلبومین سرم کم شد. در صورتی که جواب $۱/۱$ و بیشتر بود بیمار در دسته High gradient و در صورتی که جواب $۱/۱$ بود بیمار در دسته Low gradient قرار گرفت. میانگین، انحراف معیار حساسیت و ویژگی تعیین شد.

آسیت به تجمع بیش از حد مایع در حفره صفاق گفته می‌شود که یک مشکل شایع در پزشکی بالینی است و گاهی اولین و تنها ظاهر یک بیماری سیستمیک یا یک بیماری شکمی می‌باشد [۱]. در اکثر موارد، آسیت به عنوان قسمتی از یک بیماری شناخته شده مانند نارسایی احتقانی قلب یا سرطان منتشر بروز می‌کند. آسیت می‌تواند با افزایش فشار داخل شکمی باعث بروز سوء‌اضمه و سوزش سر دل به علت بازگشت محتویات معده به مری و یا تنگی تنفس به علت بالا زدن دیفاراگم شود [۲]. شایع‌ترین علت آسیت در ایالات متحده آمریکا سیروز است که حدود ۸۰ درصد موارد را شامل می‌شود. و بیشتر ناشی از الکل و هپاتیت C می‌باشد [۲]. تشخیص آسیت بر اساس شرح حال و معاینه فیزیکی است ولی تشخیص نهایی بر اساس سی‌تی اسکن، سونوگرافی و یا یک پاراستز موقفيت‌آمیز صورت می‌گیرد [۳]. تقسیم‌بندی آسیت تا قبل از سال ۱۹۸۰ به شکل ترانسودا - اگزوودا بود که بر اساس غلظت کل پرتوئین در مایع آسیت مشخص می‌شد ولی این تقسیم‌بندی برای تشخیص نوع آسیت اعتبار لازم را نداشت. لذا استفاده از گرادیان آلبومین سرم به مایع آسیت به عنوان روش تقسیم‌بندی جدید مورد توجه محققین قرار گرفت که مطالعات مختلف برتری آن را به دلیل در دسترس بودن و دقت بسیار بیشتر نسبت به روش قبل نشان داده‌اند [۴]. تداوم بیماری منجر به عوارض متعدد می‌شود که از آن جمله می‌توان پریتونیت باکتریایی خود به خودی، اغمای کبدی، سندروم کبدی کلیوی و سندروم کبدی ریوی را نام برد. در پریتونیت باکتریایی، بیمار بدون منشاء اولیه واضحی از عفونت دچار پریتونیت حاد باکتریایی می‌شود. علت دقیق انسفالوپاتی و اغمای کبدی ناشناخته است ولی مهمترین عوامل دخیل در بیماری زایی این است که مواد جذب شده از روده توسط کبد سم‌زدایی نمی‌شوند و منجر به بروز ناهنجاری‌های متابولیکی در دستگاه عصبی مرکزی می‌گردد. سندروم هپاتورنال از عوارض وخیم آسیت و مشخصه آن از تمی تشدیدشونده همراه با احتباس شدید سدیم و الیگوری می‌باشد و سندروم کبدی ریوی نیز شامل ایجاد نارسایی تنفسی به دلیل شنت‌های درون ریوی است [۲]. در کشور ما شایع‌ترین علت آسیت طبق مطالعه علیان در سال‌های ۷۵-۷۶ سیروز و شایع‌ترین علت سیروز هپاتیت B می‌باشد [۵]. در مطالعه ستوده‌منش طی سال‌های ۷۵-۷۷ نارسایی احتقانی قلب دومین علت آسیت می‌باشد [۶]. در حالی که در برخی از کشورهای خارجی نارسایی قلی نادرترین علت آسیت است. در این مطالعه نیز سیروز شایع‌ترین علت آسیت می‌باشد که ۵۵ درصد موارد را شامل می‌شود. طبق

نتایج

جدول ۱- توزیع فراوانی بیماران مبتلا به آسیت بر اساس نتایج دو روش ترانسودا - اگزودا و گرادیان آلبومین و سن در بیماران آسیتی بستری در بیمارستان شهید بهشتی کاشان سال ۱۳۷۲-۸۲

جمع	نوع آسیت				سن (سال)	
	ترانسودا		اگزودا			
	<۱/۱	≥۱/۱	<۱/۱	≥۱/۱		
۶(۱۰۰)	۰	۴(۶۶/۶)	۱(۱۶/۶)	۱(۱۶/۶)	۱۹ >	
۹(۱۰۰)	۰	۷(۷۷/۷)	۰	۲(۲۲/۲)	۲۰ - ۳۹	
۲۴(۱۰۰)	۱(۴)	۱۵(۶۱)	۳(۱۲/۵)	۵(۲۱/۸)	۴۰ - ۵۹	
۶۱(۱۰۰)	۴(۵/۶)	۳۹(۶۵)	۱۰(۱۷/۶)	۸(۱۳/۳)	۶۰ <	
۱۰۰	۵	۶۵	۱۴	۱۶	جمع	

*اعداد داخل پرانتز بیانگر درصد می باشد.

همچنین بیشترین درصد هماهنگی دو روش در گروه سنی ۲۰-۳۹ سال اتفاق افتاد.

بیشتر افراد مبتلا به آسیت (۶۱ درصد) ضمن آنکه با افزایش سن درصد آسیت نیز افزایش می یافتد (جدول شماره ۱).

جدول ۲- توزیع فراوانی بیماران مبتلایان به آسیت بر حسب نتایج روش گرادیان آلبومین و ترانسودا - اگزودا و علل آسیت در بیمارستان شهید بهشتی کاشان طی سال های ۱۳۷۲-۸۲

جمع	نوع آسیت				علل آسیت	
	ترانسودا		اگزودا			
	<۱/۱	≥۱/۱	<۱/۱	≥۱/۱		
۶۵(۱۰۰)	۰	۵۸(۸۹/۲)	۱(۱/۶)	۶(۹/۲)	سیروز کبدی	
۱۴(۱۰۰)	۳(۲۱/۴)	۳(۲۱/۴)	۰	۸(۵۷/۱)	نارسایی احتقانی قلبی	
۳(۱۰۰)	۰	۰	۳(۱۰۰)	۰	پریتونیت عفونی	
۱۱(۱۰۰)	۱(۹/۰۹)	۰	۸(۷۷/۷)	۲(۱۸/۱)	بدخیمی	
۳(۱۰۰)	۰	۳(۱۰۰)	۰	۰	آسیت یا علل مختلط	
۴(۱۰۰)	۱(۲۵)	۱(۲۵)	۲(۵۰)	۰	بیماریهای متفرقه	
۱۰۰	۵	۶۵	۱۴	۱۶	جمع	

*اعداد داخل پرانتز بیانگر درصد می باشد.

از نادرترین علل آسیت مربوط به موارد متفرقه می باشد که شامل بیماریهای پانکراس و سندروم نفروتیک است و هر کدام ۱ درصد موارد را شامل می شوند. همچنین طبق جدول شماره ۲ بیشترین میزان هماهنگی دو روش ترانسودا - اگزودا و گرادیان آلبومین در تشخیص دو بیماری پریتونیت عفونی و آسیت مختلط با علل متعدد می باشد که هر کدام ۱۰۰ درصد موارد را شامل می شوند. کمترین میزان هماهنگی دو روش فوق در تشخیص نارسایی احتقانی قلب می باشد که حدود ۲۱/۴ درصد می باشد (جدول شماره ۳).

بیماریهای متفرقه شامل بیماریهای پانکراس، سندرم نفروتیک و سل می باشند. در جدول شماره ۲ مشاهده می شود که در سیروز ۸۹/۲ درصد موارد ترانسودا و Low Gradient می باشند ولی در بدخیمی ها ۷۲/۷ درصد موارد اگزودا و High Gradient می باشد. همچنین نارسایی احتقانی قلب که دو میان High Gradient بود شایع آسیت بود در ۷۸/۵ درصد موارد اگزودا علت شایع آسیت بود. مهمترین و شایع ترین علت آسیت همانگونه که در مطالعه می باشد. مهمترین و شایع ترین علت آسیت همانگونه که در مطالعه مشاهده شد سیروز می باشد که ۶۵ درصد موارد را شامل می شود

همان‌گونه که مشاهده می‌شود حساسیت روش گرادیان آلبومین در مطالعه ما در مقایسه با سایر مطالعات، پایین و $73/7$ درصد می‌باشد. همچنین حساسیت روش ترانسودا – اگزوودا (حدود 47 درصد) نزدیک به مطالعه انصاری یعنی $50-83$ درصد به دست آمد. حساسیت پایین گرادیان آلبومین در مطالعه حاضر می‌تواند علل متعددی از جمله حجم نمونه انتخابی، دقت کیت‌های مورد استفاده و زمان ارسال نمونه به آزمایشگاه داشته باشد. به هر جهت با توجه به اینکه حساسیت گرادیان آلبومین در تمامی مطالعات انجام شده بیشتر از حساسیت ترانسودا – اگزوودا می‌باشد، لذا بهتر است در تمام موارد از این روش استفاده شود. در این تحقیق 56 درصد بیماران مذکور و 44 درصد بیماران مؤنث بودند و میانگین سنی آنها $55 \pm 18/14$ سال بود. در مطالعه ستوده‌منش 43 درصد بیماران زن و $56/5$ درصد بیماران مرد بودند [۶]. که با مطالعه ما هماهنگ می‌باشد. همچنین در مطالعه انصاری 73 درصد بیماران مرد و 27 درصد بیماران زن بودند که میانگین سنی $52/0 \pm 15/11$ داشتند [۷]. با افزایش سن، بیماریهای زمینه‌ای مثل نارسایی قلبی و بد خیمی افزایش می‌یابند. به همین دلیل اکثر بیماران آسیتی در رده سنی 60 سال و بیشتر می‌باشند. در این تحقیق شایع ترین علت آسیت سیروز بود که 65 درصد موارد را شامل می‌شد. نارسایی احتقانی قلب (14 درصد موارد) دومین علت شایع و بد خیمی (11 درصد موارد) سومین علت آسیت در این مطالعه بود. طبق مطالعه علویان [۵] شایع ترین علت آسیت در کشور ما سیروز و شایع ترین علت سیروز، هپاتیت B بود. ستوده‌منش و همکارانش هم طی مطالعه‌ای در بیمارستان فیاض‌بخش تهران [۶] علل آسیت را اینگونه گزارش کردند: 55 درصد سیروز کبدی، 25 درصد نارسایی قلبی، 13 درصد بد خیمی‌ها، 5 درصد علل مختلط و بالاخره 2 درصد توپرکلوز. علت‌های ایجاد‌کننده آسیت در کشور ما با کشورهای دیگر در این مطالعه از آن جهت متفاوت بوده که آمار بیماریهای پارانشیمال به جای 80 درصد، 55 درصد و از بیماریهای قلبی بیشتر است. Runyon (25 درصد در مقابل 5 درصد). در مطالعه‌ای که توسط McHutchinson JG در سال 1997 که در آمریکا انجام شد علل شایع آسیت بیماریهای مزمن کبدی و علل کمتر بیماریهای قلبی سل و بد خیمی بود [۱۱]. در مطالعه انصاری و همکارانش طی سال‌های $75-76$ در بخش گوارش بیمارستان دکتر شریعتی نیز از 100 بیمار مورد مطالعه، 76 مورد سیروز ثابت شده داشتند [۷].

جدول ۳- توزیع فراوانی بیماران مبتلا به آسیت بر حسب نتایج دو روش گرادیان آلبومین سرم مایع آسیت و ترانسودا – اگزوودا در بیماران آسیتی بستری در بیمارستان شهید بهشتی کاشان سال $1372-82$

نوع آسیت			گرادیان آلبومین
اجزودا	ترانسودا	جمع	اجزودا
$81(100)$	$65(80/3)$	$16(19/7)*$	(High gradient) $> 1/1$
$19(100)$	$5(26/3)$	$14(73/7)$	(Low gradient) $< 1/1$
۱۰۰	۷۰	۳۰	جمع

* اعداد داخل پرانتز بیانگر درصد می‌باشد.

ضریب توافق جدول ۳ نیز $44/40=0.11$ درصد می‌باشد. طبق جدول شماره ۳ حساسیت روش ترانسودا – اگزوودا 47 درصد و حساسیت روش گرادیان آلبومین $73/7$ درصد می‌باشد. ویژگی روش ترانسودا – اگزوودا به گرادیان آلبومین $80/3$ درصد می‌باشد. تمام مطالعات بیانگر این است که سیروز عمده‌ترین عامل به وجود آورنده آسیت می‌باشد ولی میزان آن بسیار متفاوت و از 55 درصد در ایران تا 81 درصد در آمریکا متفاوت بوده است که علت آن مصرف زیاد الکل در جوامع غربی می‌باشد. در حالی که شیوع زیاد بیماریهای قلبی ایجاد‌کننده آسیت در کشور ما می‌تواند به علت مراجعه دیرهنگام بیماران قلبی و یا عدم مصرف صحیح دارو و پیشرفت بیماری باشد.

بحث

مطالعه فوق نشان داد حساسیت روش گرادیان آلبومین $73/7$ درصد و حساسیت روش ترانسودا – اگزوودا 47 درصد می‌باشد. در مطالعه‌ای که توسط Akriviadis و همکارانش در سال 1996 در اسپانیا روی 200 نمونه انجام گرفت، حساسیت روش گرادیان آلبومین 98 درصد و حساسیت روش ترانسودا – اگزوودا 80 درصد گزارش شد [۱۰]. در مطالعه ستوده‌منش و همکارانش طی سال‌های $75-77$ در تهران حساسیت روش گرادیان آلبومین در تشخیص هیراتانسیون پورتال 95 درصد به دست آمد [۶]. در مطالعه‌ای که توسط انصاری و همکارانش طی سال‌های $75-76$ در بیمارستان شریعتی تهران انجام گرفت حساسیت تشخیص در روش گرادیان آلبومین 96 درصد و در روش ترانسودا – اگزوودا $50-83$ درصد بود [۷]. Runyan و همکارانش در سال 1992 در آمریکا با مطالعه روی 150 نمونه حساسیت روش گرادیان آلبومین را $96/7$ درصد و حساسیت روش ترانسودا – اگزوودا را $75/6$ درصد نشان داده شد [۸].

است که علت آن مصرف زیاد الکل در جوامع غربی می‌باشد در حالی که شیوع زیاد بیماری‌های قلبی ایجاد‌کننده آسیت در ایران به علت مراجعه دیرهنگام بیماران قلبی یا عدم مصرف صحیح دارو و پیشرفت بیماری می‌باشد.

نتیجه‌گیری
فصل مشترک این تحقیق با اغلب گوارش‌ها این است که سیروز عمده‌ترین عامل به وجود آور نده آسیت می‌باشد ولی میزان آن بسیار متغیر (از ۵۵ درصد در ایران تا ۸۱ درصد در آمریکا)

References:

- 1- Caldwell SH. Oelsner DH. Lezzoni JC. Hespenheide EE. Battle EH. Driscoll CJ. Cryptogenic cirrhosis: clinical characterization and risk factors for underlying disease. *Hepatology* 1999; 29: 664-669.
- 2- Friedman Scott L. The cellular Basis of Hepatic Fibrosis-Mechanisms and Treatment Strategies. *N Engl Med* 1993; 328: 1828-1835.
- 3- Michael R. Lucey Diseases of the peritoneum mesentery, and omentum CECIL Textbook of Medicine. 22nd ed Saunders: 2004. p. 886.
- 4- Hoefs JC. Serum protein concentration and portal pressure determine the ascitic fluid protein concentration in patients with chronic liver disease. *J Lab Clin Med* 1983; 102: 260-273.
- 5- علویان سیدموید، ملکزاده رضا، رضوان‌اله، عظیمی کوروش، سجادی علیرضا، گاستانی شبنم، تعیین علل ابتلاء به سیروز کبدی در بیماران بستری در بخش گوارش بیمارستان دکتر شریعتی از سال ۱۳۷۴ الی ۱۳۷۶، نهمین کنگره سراسری و بازآموزی بیماری‌های داخلی، تهران، ۱۳۷۷.
- 6- ستوده‌منش رسول، شیرازیان ناهید، ملکزاده رضا، بررسی علل آسیت در بیمارستان فیاض بخش تهران روی بیماران بستری طی سالهای ۷۵-۷۷. دهمین کنگره سالانه جامعه پزشکان متخصص در ایران، تهران سال ۱۳۷۸.
- 7- انصاری رضا، ملکزاده رضا، میکائیلی جواه، سجادی علیرضا، بررسی ارزش تشخیصی اختلاف آلبومین سرم و آسیت در ۱۰۰ بیمار ایرانی در دانشگاه علوم پزشکی تهران، بیمارستان شریعتی از آبان ۱۳۷۵ لغاًیت آذربایجان، نهمین کنگره سراسری و بازآموزی بیماری‌های داخلی تهران، ۱۳۷۷.
- 8- Runyon BA. Montano AA. Akriviadis EA. Antillon MR. Irving MA. McHutchison JG. The serum-ascites albumin gradient is superior to the exudate-transudate concept in the differential diagnosis of ascites. *Ann Intern Med* 1992; 117: 215-220.
- 9- Laudanno OM. Bresciani P. Silva M. Diagnostic efficacy of albumin gradient in different causes of ascitis. *Acta Gastroenterol Latinoam* 1995; 25: 285-290.
- 10- Akriviadis EA. Kapnias D. Hadjigavriel M. Mitsiou A. Goulis J. Serum/ascites albumin gradient: its value as a rational approach to the differential diagnosis of ascites. *Scand J Gastroenterol* 1996; 31: 814-817.
- 11- McHutchison JG. Differential diagnosis of ascites. *Semin Liver Dis* 1997; 17: 191-202.